

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din, Z. M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasa: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Odgajajmo novi rod.

Dnes nam vsem preti nevarnost splošne pokvarjenosti, novodobnoga poganstva i komunizma. Dnes se pred našim krščanskim človekom odpira svet, šteri je brez Boga, brez Cerkve, brez prave slobode, sreče i mira. Vsigdar znova čujemo od živoga podtalnoga i zamazanoga delovanja pokvarjenih, komunističnih, liberalnih i slobodnozidarskih zavupnikov i njihovih strank — po raznih krajaj sveta. Zdigavle se val brezverstva, zdigavle se ogenj komunistične revolucije zdaj tū zdaj tam.

Telkokrat smo čüli, da je človečo družbo mogoče popraviti, obnoviti i njemi pripraviti veselo vstajenje edino v znamenji križa. Prišli smo v dobo, v čas, da nas čaka dužnost, da položimo roko na križ. Ali naj čakamo čüdo iz nebes? Čas je takši, da potrebüje odkrito priznanje, spovedanje i odločno borbo. Proti novomi, pokvarjenomi poganstvu i komunizmu potrebüjemo velke, močne, čiste düše, štere se ne bojijo i ne idejo nazaj, tüdi če bi se zemla trosila.

Vničüjočoj poplavi tmičnih sil, štere so začnole rüšiti tüdi že med našim dobrim slovenskim katoličanskim narodom, moramo postaviti proti rod versko popunoma pripravljenih, dobro odgojenih lüdi. Odgojiti moramo močne vrste mladih, popunoma katoličanskih javnih delavcov v vseh stanih našega lüdstva. Denešnji čas išče trdne značaje, ar do samo takši znali prenesti vse napade brezbožnih vničitelov krščanske kulture i rešiti od vničenja vero, dom i bodočnost našo.

Da si pa stvorimo rod dobrih, mladih, katoličanskih boritelov i čuvarov doma, vere i naroda, ki se ne dajo prestrašiti i preslepiti, potrebno je, da odgajamo sami sebe i svoj mladi rod v vseh šolaj, v vseh verskih, prosvetnih, gospodarskih i kulturnih družtvaj, zadrugaj i organizacijaj za to našo pryto dužnost i najzvišenejšo nalogo.

Posamezni odgoj.

Te naš odgoj i zgraditev mora začnati predvsem pri posameznikih. Sestoji pa v tom, da se izčistimo v prave značaje, šteri bodo katoličanski, občestveni. Živimo v ednoj sküpnosti — v občestvi. To znamo iz vsakdanšnjega življenja: družina, fara, društvo, narod, država, vesolno človeštvo. Da bi pa mi kak posamezniki, poedinci mogli koristiti društvi, človeštvu, je pač nüjno, da se odgojimo. Da se pa odgojimo, trbe trdno i dobro volo. Teško je to! Kelkokrat je potrebno premagati samoga sebe. Kelkokrat moramo premagati naš dugi jezik, da ne graja, blati i grdi našega bližnjega, da ne preklinja i psüje. Kelkokrat je potrebno premagati naše oči, naše poželenje, naše stopaje, šteri bi nas pripelali v nesrečo, v greh. Kelkokrat pa je potrebno prenašati hüdobijo, napadanje krivico od drugih i to mirno, veselo i z lübezniöv. Teški je boj s samim sehom. A ž njim se čistimo, se odgajamo. Naš izklesani ali neizklesani značaj pa najbolje jasno pokažemo v družini, gde živemo z brati i sestrami, z ocom i materjov. Ar ravno družina je osnovna celica vseh ostalih družb. Poglednimo si malo mladencia, šteri bi šteo ustanoviti novo edinico občestva — družino. Kak bo on prenašao celo težo družinskoga življenja, če ne trden, če ne odločno zgrajen sam v sebi? Zato je ravno telko nesrečnih, ar ne so v mladosti izčistili i vtrdili sebe v — značaje. Stiska družin nüdi dnes vugodno tlo komunističnim zamazanim cilom. Značaj pa pokažemo ne samo na zvüna, liki predvsem v svojoj notrašnjosti s tem, kak smo svoje življenje vredili z jakostnimi zakoni. Tü je podloga — fundament. Tü moremo graditi i če se je že kaj porüšilo v nas, moramo

Proslava 20 letnice majniške deklaracije v Lendavi.

Katoliško prosvetno društvo v Lendavi je proslavilo 20 letnico majniške deklaracije. V soboto 29. maja zvečer je zagoreo veličasten kres pri Sv. Trojici, ki je naznanjao daleč okolici po Medjimurji, Slov. goricah i šče daleč ta prek naše najsevernejše meje, da ešče žive eti pri nas rod, šteroga sta včila sv. Ciril in Metod i šteromi sta vladala v velikoj Panoniji Pribina i Kocelj.

Mogočno so doneli akordi privlačne i prilüblene slovenske pesmi i globoko v srca so segale lepe reči poslanca g. dr. Klara.

V nedelo 30. maja pa se je vršilo zgodovinsko predavanje. G. Brunec, odvetniški pripravnik je predavao od pomena majniške deklaracije. To predavanje objavlamo dobesedno, ar je vsebina tak globoko zamišlena, i tak preprosto i jasno povedana, da lahko vsakši razmi.

Da je proslava bila obakrat tak veličastna, se moremo zahvaliti tükajšnjemi slovenskomi lüdstvi i posebno pa slovenskomi uradništvu, ki se je punoštevnilno vdeležilo, brez ozira na njihovo politično pripadnost. — Sledi govor g. Bruneca, šteri se je glasilo:

„Če bi se snoči mogli zdignoti v višine, odked bi lahko videli po celoj našoj slovenskoj domovini, bi opazili, kak so goreli po vsoj Sloveniji kresovi, kak zarja plamena, ki je bio prižgani na grobi našega velikoga moža dr. Janeza Ev. Kreka. Slovenski narod je včera pripravio svoja srca, da dnes proslavi spomin največjih dogodkov, ki so pred 20 leti globoko razgibali i raznesli düše slovenskoga naroda, kak se to do tistoga časa ne zgodilo v našoj narodnoj zgodovini.

Po 1000 letnom robstvu je naš narod začüto, da njemi tečejo zadnji dnevi hlapčevanja i da se njemi pre-

büja zarja svobode. Strašno trpljenje, nepopisne teškoče svetovne boje, je vzbüdilo v lüdstvi hrepenenje po svobodi i po odrešenji.

Tmični i žalostni so bili dnevi, v šterih je živo naš narod pred 20 letmi. Brezvüpní položaj, ki je vladao pri nas pred majskov deklaracijov, nam slika pesnik Župančič v „Naši besedi“ po sledečem:

„O polnoči nihče ni vedel kam ne kod, ... vse misli so glavo vtaknile pod perot, obmolknil pevec, prerok je zaspal, narod se nemim sencem je vdal, dolgo strmel je vanje tih in sam je onemel ob njih“

Tistoga časa po naših domovaj ne bilo možov, ne dečkov, na vüstnicaj naših lüdi ne bilo smeha i petja. Samo pesem štükov se je glasilo od vseh strani. V zvonikaj naših cerkev je jokao samo po eden zvon, ki je zvao nazaj svoje tovariše, ki so bili raztepeni po bojiščih, pa jih ne mogo od niked prizvati. V vsakoj družini so po večernoj molitvi šče dodali eden očanaš za očo, ali brata, deca so klečali z materjov i požirali grenke skuze.

I v toj kmičnoj noči, v tom strahotnom mučanjí je bila pred 20 letmi v Dunajskom parlamentu povedana veličastna i najpomembnejša reč v zgodovini Slovincov, reč, šteroj pravimo majska deklaracija.

Ka je Slovencom bila majska deklaracija pri njenom rojstvu? Vsakši človek je teda čüto i znao, da je bila to od zakonitih zastopnikov našega naroda na najslavesnejši način podana izjava, da slovenski narod nešče biti več hlapec tujemi gospodari, nego da šče biti sam gospodar na svojoj svobodnoj zemli.

Mož, ki je pripravla pot toj velikoj reči, je bio mož, od šteroga pravi Cankar, da je bio dober, kak vsak-

je to zemelsko življenje samo sredstvo, da se odgojimo v prave katoličance, da dosegemo končni naš cio v večnom občestvi s Kristušom.

Splošni odgoj.

Končno naš odgoj mora biti splošen, ali bole povedano — katoličanski. To je odgoj našega düha po navukaj katoličanstva, to je odgoj našega svetovnoga nazora, osvedočenja, štero je katoličansko. Jasno nam mora biti, da je naša katoličanska vera največša dobrota, štero nam je dao Bog. Navuk Cerkve nam bodi merilo za naše zemelsko življenje. Dnes se v sveti borita dva svetá: materijalizem i katolicizem. Materijalizem išče človeka samo v teli brez düše. Katolicizem pa išče celoga človeka: njegovo telo i düšo, štera je izraz večnosti, samoga Boga, ar smo ravno po düši spodobni Bogi. Düh je, šteri oživla, meso je mrtvo. Zapomnimo si dobro te Kristušov glas iz evangeliuma i si ga neizbrisno vtisnimo v srce, te naj nam vsikdar znova stople živo pred oči.

Katoličanstvo nam mora postati ona življenjska moč, štera nas bo prevzela s takšov neizprosno silovitostjo, da se njej več ne bomo mogli odtrgnuti i odpreti, nego bomo prisiljeni, da doživimo v sebi prerojenje i vstajenje v dühi, novo življenje milosti. Gradimo v sebi občestveni značaj naših osebnosti, da bomo zaslütili lepoto Božega življenja v nas. Zavedajmo se, da je Cerkev telo Kristušovo, da smo mi kotrige Božega življenja v cerkvi, da moramo v sebi vsigdar bole i bole vpodablati Kristušovo podobo, sliko lübezni i pravice, da postanemo resan prave kotrige Kristušovoga tela — Cerkve. Samo tak dorastemo velkim nalogam prebüjačo se Cerkve, štera nas šče meti pripravlene za boj proti materijalizmi za pokristjanjenje modernoga sveta.

denešnji krüh i od šteroga spevle Župančič etak:

„Bil je med nami mož kot zrno klen in zdrav, ta, kakor knjige mi, ljudi je brati znal, tako zatopil se je v tajnopis, človeka našega, da je odtis njegovih najglobočijh sanj žgal pekočo stignimo vanj!“

To je bio naš nepozabni i vekomaj živeči med nami dr. Janez Ev. Krek. Krek je prišeo na Dunaj nekaj dni pred otvoritvijov parlamenta, to je par dni pred 30. majom 1917. Sküpnost z dr. Korošcom sta stopila v stik s takratnimi poslanci, posebno s Čehi. Jüznoslovanski poslanci so se združili v ednotnom klubi pod predsednikom dr. Korošcom. Te klub si je nađeo ime „Jugoslovanski klub“. Na Krekov predlog je jugoslovanski klub skleno, da bode stopo 30. maja pred parlament s posebnov izjavov. Glavne misli te izjave so se določile na seji. Za podrobno stilizacijo pa je bio izvoljen posebni odbor. Pri sestavi dokončnoga besedila te izjave pa je nastala nevarnost, da ga ne bodo šteli podpisati vsi jüznoslovanski poslanci. Odbor je najmre zahtevao samostojno državo vseh Jüžnih Slovanov bivše Austrovogrške monarhije na temelí narodnoga načela. Neštérni Hrvatje so pa zahtevali, da se združitev na temelí hrvaškoga državnoga prava. Teda je posredüvao dr. Krek i je predlagao, naj se pač zahteva samostojna država na temelí narodnoga načela i hrvaškoga prava. Krek se je dobro zavedao, da je pravilno sklicavanje na narodno pravo, a on je bio človek, ki nikdar ne bio malenkosten i ki je znao z izrednov spretnostjov odstranjüvati vse malenkostne ovire, štere so grozile, da bodo preprečile velike sküpnostne stvari. Tak je Krek dosegno, da so podpisali vsi slovenski, hrvaški i srbski poslanci izjavo, štero je dr.

Vsi moramo sodelüvati: i cerkev i narod i država, da se odstranijo vzroki družabnoga nezadovolstva i da vzklije pravo katoličansko življenje v vseh plásteh človeče družbe. Vsi moramo sodelüvati v notrašnjov društvenoj ob- vovi, štera ne sme biti niti kapitalistična niti socijalistična, nego samo pravična, pokorna i katoličanska.

Cerkev nas tak zove, da se pripravimo na to veliko delo. Bodi nam zato življenje s cerkvijov živlenska potreščina. Zavedajmo se, da je naša fara občestvo, del Kristušove Cerkve, cerkvice v Cerkvi. Farna cerkev bodi nam pribežališče v stiskaj i nevolaj, farna cerkev bodi nam sküpná obednica Bože večerje, gde bomo hranili naše düše z Božim krühom — Kristušom samim. Če se poglobimo v to veliko skrivnost Božega odrešilnoga dela — spoznamo potrebo, da se združüjemo v velikoj Božoj lübezni okoli farnoga oltara, okoli kat. prosvetnoga doma, ki mora k njemi pelati, ovak ne katoličanski, niti prosvetni, tü zanjimali moči za novo boljše življenje. Močno bomo začütili potrebo po sküpnnoj molitvi, sküpnnoj pesmi, sküpnnom prosvetnom deli, ar nas na to nagible zapovedana — lübezen. V tom preporodnom i za naše lüdstvo edino odrešilnom dühi odgajajmo, gradimo i pripravljajmo sebe i svoj mladi rod. V teh naših novih nalogaj moramo začnati, delati i vstrajati. Zato je hitra potreba, da se odgojimo v stoprocentne katoličance, šteri bomo vsigdar i vsepovsedi, v privatnom i javnom življenji odločno kazali naše katoličansko osvedočenje, našo katoličansko doslednost. I te de svet znova pravo od nas: „V istini, Düh je, šteri je vodi i to velki Düh Boži, šteri njim dava moči, da vstvarjajo med sehom kraljestvo Lübezni, Istine i Pravice!“

Grački Vili.

Korošec prečeo v dunajskem parlamentu 30. maja 1917. i ki se glasilo: „Podpisani poslanci, ki so združeni v Jugoslovanskem klubu, izjavljajo, da zahtevajo na temelji narodnoga načela i hrvatskoga državnoga prava, naj se vse zemle monarhije, v šterih prebivajo Slovenci, Hrvatje i Srbi, združijo pod žezlom Habsburško-lorenske dinastije v samostojno državno telo, ki bodi prosto vsakšega narodnoga gospodstva tihincov i bodi zgrajeno na demokratičnom temelji. Za vresničenje te zahteve enotnoga naroda bodo zastavili vse svoje sile“.

To so reči, štere so kak sunce zasijale v zgodovini Slovincov, Hrvatov i Srbov i ki so kak grom zadonele v hiši avstrovogrskih gospodarov i odjeknile po celoj Evropi. Ta deklaracija je najpre obrobena šče s habsburškim okvirom, ar je brez toga okvi-

ra spoj ne bilo mogoče širiti med narodom. Krek je bio že teta prepričan, da pri habsburškom okviru ne bo ostalo; če tūdi bi Avstrija pristala na zahteve deklaracije, bi bila takša Jugoslavija v okviru Avstrije samo etapa v razvoju do popune odcepitve Južnih Slovanov od monarhije i do združitve s Srbijov. To svoje osvedočenje je povedao svojim prijatelom v klubi i to je pripovedavao tūdi v domovini.

Odmev majske deklaracije v domovini je bio tak silen, da ga v takšem razmahi ne mogeo pričakivati nišče. Veliki dobrotnik našega naroda, škof Bonaventura Jeglič je dao s svojim zgledom pobūdo, naj podpiše deklaraciju ves narod. Pri podrobnoj agitaciji pa je v prvoj vrsti zasluga našega ženstva, da je deklaraciju v nekaj mesecih podpisalo 200.000 Slovincov i Slovenk; na najslavesnejši

način so bili tej podpisi izročeni tedajšnjomi političnomi voditelji Slovincov, Hrvatov i Srbov v bivšoj monarhiji dr. Antoni Korošci. Dr. Krek pa je teta že ležao v grobi.

Majska deklaracija je teta bila izraz celotne slovenske narodne duše, do smrti kruta odločnost, da si Slovinci v družbi ostalih Južnih Slovanov postavijo svoj lasten i svoboden dom. Tak so razmili majske deklaracije vsi tisti ljudje, šteri so se pri njenom rojstvu zavedali svoje slovenske narodnosti. *Tak bi jo tūdi dnes mogli razmiliti mi*, ki živimo njeni sad. Zato moremo po vsaj pravici obsoditi tiste ljudi, ki zdaj po 20. leti veličastnoga dogodka v našoj narodnoj zgodovini probajo zatmiti zarjo našega narodnoga prebūjenja. Ne bodimo malenkostni i zdaj ob priliki proslave največšega dogodka naše na-

rodne zgodovine sklenimo, da konči v hipi, kda se ide za blagor vsega naroda, ne bomo iskali sami sebe i svoje haske, nego da se bomo s skupnimi močmi borili za srečo našega naroda. Za vzgled naj nam bodo naši voditelji dr. Janez Ev. Krek, dr. Anton Korošec i škof Bonaventura Jeglič. Kak so tej voditelji bili i so zvesti svojim narodi, tak naj bode zvesti narod njim. Naj teta živi majska deklaracija v naših dušaj vedno tak, kak je gorela v duši vsega našega naroda pred 20 letmi. Zato pa vzkliknimo z Župančičom:

„Več ne zaidi nam! Sedaj in vekomaj, beseda, v molka noč, zabresti nam ne daj! Zanos nam in obup, radost in bol obsevaj z žarki svojih avreol, da vsak naš sen bo v tebi zlat, vsak duh bo nosil tvoj pečat.“

NEDELA

po risalaj tretja.

Evangelij (Lukač 15). Tisti čas približavali so se k Jezusu publikanuške i grešnicke, da bi ga poslušali. I mrmrali so farizeuške i pisarčke govoreči, ka ete grešnike k sebi jemle i jej ž njimi. I veli njim priliko eto, govoreči: što je z vas človek, ki ma sto ovc, i či zgūbi eto ž njimi, jeli ne ostavi devetdeset, i devet yu pūstini i ide k tistoj, štera je zgūblena, dokeč jo ne najde. I gda jo najde, gori jo dene na pleča svoja radivajoči se, i domo pridōči, vkūp zazove prijatele i soside govoreči njim: Veselite se zmenov, ar sam našao ovco mojo, štera je zgūblena. Velim vam, ka tak radost bude v nebi nad ednim grešnikom pokoro činečim bole, liki nad devetdeset i devetimi pravičnimi, šteri ne potrebujo pokore. Ali štera žena imajoča deset grošov, či zgūbi eden groš, jeli ne vužje svečo i pomeče hižo i išče skrbivo, dokeč ga ne najde? I gda ga najde, vkūp zazove prijateljke i soside, govoreča: Veselite se zmenom, ar sam našla groš, šteroga sam zgūbila. Tak velim vam, radost bude pred Angelmi Božimi nad enim pokoro činečim grešnikom.

Razgled po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovanskih škofov o gospodarski i socialni stiski naših dni. — *Nravna obnova*. Toda je še tretje, brez česar ne bo trajnega in resničnega zboljšanja razmer, to je pravna obnova. Sv. Oče to posebno naglašja in z njim moramo to posebno naglašati tudi mi, tembolj, ker je to še posebej v zvezi z našim svetim poklicem. Gospodarski i socialni red, naj bo še tako umno zamišljen, je vendar nekaj vnanjega i nekaj izsiljenega, če ni v dušah tudi tistega mišljenja i čutenja, ki se je vtelesilo v vnanjih oblikah. Resnično je, vnanji red mora biti, zakaj nikdar ne bodo vsi prostovoljno pristali na to, kar je prav, zato je treba nekih vnanjih ustanov i neke sile zakonov. Vendar je samo to premalo. Naj bodo vnanje ustanove še tako umne i zakonite še tako modri, dokler vsaj večina ljudi s srcem z njimi ne soglašja, dotlej ni upanja, da bi se razmere res na bolje obrnile. Poglavitni vzrok stiske naših dni so, kakor smo dejali, liberalne zmote, ki so prevzele vse novodobno gospodarsko i socialno mišljenje i hotenje i najgloblja vseh teh zmot, odpad od Boga. A korenina teh zmot i tega odpada, pravi po pravici sv. Oče, so človeške strasti, je zlasti pohlep po časnih dobrinah. Če ne premagamo v sebi in v drugih tega pohlepa, bodo vse vnanje preuredbe brez duha i moči. Ta pohlep je dandanes takorekoč gospodar sveta. Zato je pa, kakor pravi z žalostjo sv. Oče, velik del sveta padel skoraj popolnoma v pvganstvo. A tudi tam, kjer ta pohlep ni tako močan, da bi gnal ljudi do odpada od Boga, vendar na tihem v dušah deluje i jih dela nezmožne za pravo socialno delo in za resnično socialno i gospodarsko obnovo. Že sam duh liberalizma je nasproten vsaki takšni obnovi. A če se odkrito izpovemo, bomo morali priznati, da je v nas vseh, ki smo otroci te dobe, še več ali manj starega liberalnega duha. Kako malo je n. pr. v nas še skupnosti? Kako mirno prenašamo krivice, ki se gode drugim, ne le posameznikom, temveč celim stanovom! Kako malo resnične, nesebične, požrtvovalne, velike ljubezni je na svetu! Kako skušamo le sebi zagotoviti boljši položaj, da druge pa nas je tako malo skrb! Kako zelo ču-

Sovjetska Rusija si je poostrila svajo z Nemčijov.

Nemške vojne ladje so bombardirale Almerio.

Pred nekaj dnevi se je zgodilo strašno strelanje kre španske obale. Rdeča letala so vrgla na nemško bojno ladjo „Deutschland“, ki v imeni mednarodnoga odbora za nevmešavanje straži na španskih obalah nekaj bomb, štere so bujle 24, ranile pa 82 nemških mornarov. Nemčija je na to nepričakovano izzivanje odgovorila s tem, da je poslala pred rdečo pomorsko trdnjavo Almerio nekaj svojih bojnih ladij, ki so bombardirale pristanišče ino ga s 200 streli popolnoma porušile. Nemčija je nadale izjavila v Londoni, da izstopa iz odbora za nevmešavanje i da bode od zdaj naprej sama ščitila svoje interese. Svojim bojnim ladjam je dala zapoved, da morajo strelati na vsakšo rdečo letalo i na vsakšo rdečo bojno ladjo, ki bi prišla v bližino. V Londoni, v Parizi i v Rimi je nastal veliko razburjenje. Vsa brodovja vesil derejo v španske vode, kde se stvarja za svetovni mir nevaren položaj. Toj postrenej krizi se najbolje veseli sovjetska Rusija. Bolševiki so se na vso moč trudili, da preprečijo, da bi se velesile med sebov sporazmele, predvsem, da bi nastalo kakše zblizanje med Anglijo i Francijo na ednoj strani, na drugoj strani pa med Nemčijov Italijov. Oni ščejo, da ostane prepad i da se prepad še poglobi. Oni ščejo bojno, ar samo če se zapadne velesile zapletejo v medsebojno bojno, bodo lahko rovarili naprej za svojo

svetovno revolucijo. Brez vsakšega dvoma je teta, da so rdeča španska letala vrgla bombe na nemško bojno ladjo na nasvet bolševikov, ar je sovjetska vlada osvedočena, da bo s takšim izzivanjem ne samo preprečila zblizanje med velesilami, nego napravi krizo, ki lahko zaneti bolševikom na teliko zaželeni bojni požar, če ne bodo prevladali hladni živci v zadnjem časi. Nemčija zdaj zapuša odbor za nevmešavanje i je povedala, da z rdečimi bode sama obračunala. Znano nam je tūdi, da Moskva z vsemi silami dela i proba preprečiti angleški načrt i tūdi premirje, ar zna, da brez toga ne bode njej mogoče odmeknoti prostovolce iz Španije, štero se njim pa zdaj nikak ne posreči. Bolševiki so si s tem samo zasolili i nastane tū pitanje, ka bo zdaj z Rusijov.

Vsi nemški listi objavljajo vest v čarnom okviru i pišejo od bolečine, štero čuti ves narod pri smrti nemških mornarov v španskih vodaj. Tūdi druge države so jako razburjene zavolo toga dogodka i obsojajo nedostojno delo bolševikov, ki ščejo vpelati po celom sveti revolucijo. Tū se vidi, da komunizma ne marajo ni v ednoj državi, zato tūdi nema komunistična Rusija nikše prijateljske zveze z drugimi mogočnimi državami, ar se nledna nešče ž njov družiti i meti kakše prijateljske vezi. Da si nemre na drugi način pomagati, zato dela takše nerodnosti i svaje.

po takem življenju i uživanju in so zato polni zavisti, polni gneva, polni sovrašstva? Ali ni krog in krog pravo razdejanje duš? Dokler bo pa trajalo to žalostno razdejanje duš, pravi sv. Oče, je zastoj vsak trud, da bi se družba preuredila (Quadragesimo anno). Treba je torej obenem z vnanjo socialno i gospodarsko obnovo tudi notranje obnove duš i src. (Dalje)

Gledajte to junaštvo. Gda so veroborci v Španiji poleg Seville oslobodili edno vesnico, so naleteli na teško ranjenoga komunisti, ki je proso duhovnika, da ga naj spove na smrtnoj vūri. Povedao je vojakom, da je bujo 32 duhovnikov, ki so vsi vmrli, z etimi rečmi: Naj žive Kristuš Krao! Ovado je vojakom tūdi, da je spoklao dosta drugih ljudi i žele se spokoriti za svoje grehe. Vojaki iščejo duhovnika. I najdejo ga. A koga? Ne vgonjavajte! Najdejo duhovnika, komi je te vmirajoči komunist vmoro oči i dva brata duhovnika. I te duhovnik, čeravno dozna od vojakov, koga ma za spovedati, ide z odprtim srcem lūbezni i izvrši svojo dužnost. Pa ešče več. Ne samo ka njemi je dao odvezo, ne samo, ka njemi je odpūsto vmorstvo oči i brata, nego njemi je obečao, da bo molo za njega. Na te reči duhovnikove je z potrjim srcem, kak desni razbojnik, zročo pokornik svojo dušo dobromi Bogi z etimi rečmi: „Naj žive Kristuš Krao!“ Kak neskončno smilen je Bog! Kak goji junaštvo v svojih duhovnikaj.

Nemčija. Kak branijo katoličanci svoje duhovnike. Kraus, stolni župnik mesta Eichstätt, bivši vojak, odlikovan s petimi odlikovanji za junaštvo je predgao etak: „Niti vužiganje cerkve, niti smrt i pregnanstvo ne tak bridko, kak jemanje časti, ka mamo

Našim v Franciji.

Cerkvena pobožnost za naše izseljence, s spovedjov, skupnim prečiščavanjem i slovenskov predgov se bo vršila 13. na Antonijovo v

Pont Audemeri

i ne v Blacarville-i, kak je Trplanova Anuška pred tem v Novinaj oznanila. To pa zato, ar je mesto spremenilo. Pont Audemer je samo štiri kilometre odaljen od Blacarville-ja. Spored pa ostane, kak je bilo naznanjeno. Pobožnost opravijo g. Orešnik Franc, duhovnik.

Velika tombola.

Vsem je šče v spomini velika tombola, štero je priredo leta 1935 športni klub „Mura“ v Soboti. Prebivalstvo sobočkoga-, lendavskoga-, ljutomerko-radgonskoga sreza se je vdeležilo te tombole. V spomini so nam ešče lepi i številni dobitki. Tūdi toga ne smo pozabili, da se je lūdstvo naravnost trgalo za tombolske karte, ki so na den prireditve bile vse odane.

Športni klub Mura bo tūdi letos 4. julija priredo tombolo, štera bode po organizaciji sodeč ešče vekša i dobitki tūdi lepši. V načrti je: 20 glavnih dobitkov, 50 prvih, 100 drugih, 400 tretjih i 1000 štrtih tombol, na konci pa glavni dobitki, skupno teta 1570 dobitkov v skupnoj vrednosti nad 20 jezero dinarov.

Tombolske karte bodo po 2 Din. i se dobijo že od 10. junija naprej v vseh trgovinaj v M. Soboti.

vsaki den prestati. Tak daleč je to prišlo, da že deca s prstom kažejo na nas, a starci tiho si šepečejo: i to je eden od njih“. Zavolo teh reči so ga obsodili, da se mora zmeta pregnati. A pūšpek so svojemi duhovniki prepovedali, da bi se geno iz mesta, nego so šli na predganico i pred več kak petjezero ljudi izjavili, da zahtevajo od oblasti, da svojo obsodbo prezove. Jezeri naroda so začeli ploskati i odobravati te reči, župnik Kraus je pa izpostavo Najsvetejše na molbo, štero je ostalo celo noč izpostavleno, pred šterim je veren narod molo za svoje duhovnike.

Ustava Irske. Od angleških protestantov duga stoletja preganjana Irska je pred leti zadobila slobodščino. Zda si je napravila novo ustavo, nove fundamentalne zakone. Ustava se začne z etimi rečmi: „V imeni Presvetoga Trojstva, od koga izvira vsaka oblast i komi, kak našemi končnimi cili, more biti posvečeno vsako delo, i ljudje, i država, mi, narod Irske, ponizno priznavamo naše obveznosti do našega Božanskoga Gospoda Jezusa Kristuša, ki je pomagao skoz stoletja borbe naših očov, pa se zahvalno spominamo njihove junaške i nepopustlive borbe, da priborijo neodvisnost našemi narodi, pa sebi damo eto ustavo“. Zaitino krščanske reči krščanskoga, mučeniškoga naroda.

Bivši polkovnik duhovnik. Kardinal Verdier so v Parizi posvetili za duhovnika bivšega polkovnika Garelia. Iz vngoletnoga vojaškoga življenja, punoga več odlikovanj v svetovnom boji, je novomešnik prestopo v Kristušovo vojsko. Pri posvečivanji je bilo navzočih vngoj njegovih pajdašov iz vojske.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Vreme:

Sparno, namestaj dešč, grmlajca i viherje.

Senje:

M. Sobota 7. jun (živ.), Ljutomer 10. jun. (živ.), Turnišče 12. junija (živ. i kram.)

Štiri nove meše v Slov. krajini. Julija meseca prikažejo svojo prvo sv. mešo Vsegamogočnomi štirje sinovje naše lepe krajine. Ti č. gosposode so: *Rous Matjaš* iz Beltincev, kak posebi objavljamo, 11. julija; *Sukič Ivan* z Moravca v Martjancih, predga njemi g. Berden Jožef, dušni pastir z Hotize; *Rajner Janoš* z Rakičana v Soboti, julija 18., predga njemi g. Potokar Ferdo, kaplan pri Sv. Lenarti v Slov. goricah; *Nemec Matjaš* z Kupsinec na Tišini, julija 11., predga njemi g. Gabor Alojz, kaplan pri Sv. Jürji.

Žena profesora Novak Vilka. Po veselom glasi, da je g. profesor Novak Vilki v Maribori žena povila sinka, je prišlo žalosten glas, da je žena v porodi vmrla. Vmrla je v tifusi, šteroga je dobila. Sinek je teden dni star. Naše globoko sožalje poštljvanj celoj družini, mrtvoj večni mir. Molimo vsi za njo i žaljuče njene vse.

Lepa slovesnost v D. Lendavi. Zadnjo nedelo meseca maja se je vršila v lendavskoj cerkvi lepa slovesnost. Bio je sprejem deklin v Marijino družbo. Sprejetih je bilo 85 madžarskih in 20 slovenskih deklin. Sprejem je izvršio g. župnik ob asistenci obeh gg. kaplanov. Po sprejemi se je vršilo slikanje obeh družb.

Nazaj potuje v Chicago gđc. Vuk Helena iz Žižkov, ki je bila od ljubljanskega eucharističnega kongresa naprej doma pri rodi. Podpirala je posebno sirotišnico Deteta Marije v Turnišči s svojimi dari, gde je njena sestra prednica. Želimo našoj naročnici srečno vrnitev i blaženost v novom kraju i jo prosimo, da se z naših namenov ne spozabi tam, posebno ne z sirotišnice i naših listov.

Turnišče. Zahvaliti se moremo našemi prečastitomi gospodi dekani na njihovih trüdaj, da se telko trüdiyo za nas. Naj obrvim so nam dali zmalati hižo božo i okoli cerkvi tak lepo okrasili z rožami, da skoro lejko povejmo, da skoro v Slov. krajini ne najti cerkvice, ki bi tak lepo bila okrašena. Zdaj smo pa šče dobili krstni stüdenec i pri dveraj kamne za blagoslovljeno vodo. Spravili so nam tüdi spomenik za padle vojake, šteroga mislimo, da ešče nega v našoj krajini i to iz čistoga mramora. Jezus i Marija vam naj poplačata vse vaše trüde i Bog daj, da bi ešče dugo živeli i se trüdili za nas farnike. - Farniki. — 20. maja so odpelali v bolnico v Soboti Zdravec Marijo, šteroj so zdravniki že ne mogli več rešiti življenja. Dobila je najmre zastrupljenje krvi. 21. maja so jo pelali domo i ravno pred sobočkim farofom je v naroči svojega moža zdehnola svojo düšo. Mlada ženska, komaj 29 let stara, ostavla četvero dece i mladoga moža. Lübi Jezus bodi njej smileni. Teško prizadetoj družini i rodbini pa izražamo naše sožalje.

Beltinci. Zadrüžna elektrarna v Beltincih je mela 28. maja svoj redni letni občni zbor. Iz poročil je razvidno, da zadruga deluje z uspehom pri elektrifikaciji občine Beltinci, ar dava razmëroma po najnižijoj ceni električni tok svojim članom, ki stane s trošarinov vred 5 Din. za razsvetlavo i 2 Din. za pogon motorov. Lansko leto je bilo podalšano že nad 3 km. dugo krajevno omrežje znova za 800 m. i to od Rousove kapele do hiše posestnika Glavača. Da se je moglo to požuženje tak hitro izvršiti, ide zaslüga g. nar. poslanci dr. Klari, ki je zadrugi preskrbo banovinsko podporo v zneski 5000 Din., za štero se njemi je predsednik električne zadruge ing. Mikuz Franc na tom občnom zbori v imeni vseh zadrugarov najlepše zahvalo.

Trdkova. Predpreminočim tjeđnom je vmrla v Franciji Svetec Tinička. Pred dvema letoma je odišla v tujino zdrava i skrbna, a tujina njej je strgala moči i jo v prerani grob sprevodila. Bila je najmre v slabom mestu, gde je mogla dosta delati, a počitka je pa mela malo. Slüžila je tüdi 7 let

Proslava majske deklaracije v Bogojini.

V Bogojini i na vse strani smo videli preminočo soboto večer goreti krese. Vsi znamo, da je to bilo na spomin dvajsti letnice, gda je naš voditeo dr. Anton Korošec prečteo v dunajskom parlamentu majsko deklaracijo, v šteroj zahtevle Korošec od dunajske vlade, da slovensko i jugoslovansko lüdstvo šče meti svojo samostojno državo. Nevarno je bilo to delo v tistom časi kaj takšega zahtevati. Edini človek je bio to, ki je vü-pao kaj takšega zahtevati, zato ar je on poznao svoj narod i njegovo volo.

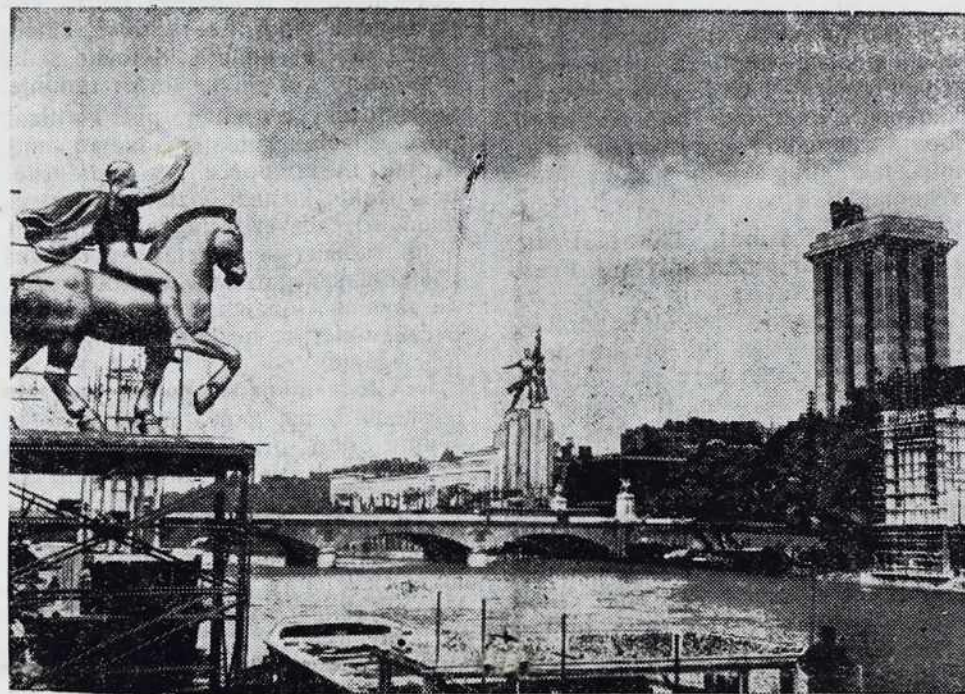
V Bogojini je bio velki kres v znak, kak velko zavüpanje ma to lüdstvo v svojej voditelja dr. Korošca. Mladi i stari so se zbrali v veselom razpoloženji. Kak je vse veselo, da znova smemo živeti i slobodno izraziti tisto, ka čüti naša düša.

Prosvetno društvo je pripravilo to lepo slovesnost s podporov krajevnö organizacije JRZ. Podpredsednik Prosvetnoga društva g. Pücko Štefan je v imeni društva pozdravo vse na-

zvoče i se njim zahvalo, da so v tak velkom številu prišli h kresi. Za tem je spregovoro vüčiteo g. Bajlec. Razložo je pomen te dvajsetletnice. V kratkih rečaj je zbranim razložo zgodovinske dogodke pred dvajsetimi leti i povdaro, da se edino dr. Korošci mamö zahvaliti za dnešnje narodno državo. V grobnoj tišini je lüdstvo poslüšalo govor i reči zgodovinskih dogodkov so razsvetlile naše spoznanje: dr. Korošec je vreden našega zavüpanja!

Za govorom g. Bajleca je spregovoro predsednik krajevnö organizacije JRZ g. Gutman Martin, ki je pozdravo zbrane v imeni organizacije i povdaro velike zaslüge dr. Korošca za naš narod, šteroga politiko vodi ta stranka. Začüla se je ešče pesem „Hej Slovenci...“ i lüdstvo je mirno odišlo na počinek.

S tem je Bogojina pa pokazala, da zna trezno presoditi i zavüpa samo tistomi, ki nam je pripravo osvobo-

Pogled v pariško svetovno razstavo.

v Avstriji. Za pokojnov žalüejo doma mati, bratje, sestre, svaki, sosedje, rodbina, prijatelje i prijateljice. Draga Tinika, želemo ti, da ti naj bo tujja zemlica, v štero si tak naglo vlegla, na lehkoto. Domače pa naj potolaži Srce Jezušovo v njihovoj bridkoy zgübi za pokojnov. — *Ogenj.* Preminoči tjeđden od torka na sredo noč je nastao ogenj pri Pocek Kalmani i je zgorela hiža. Što je povzročio ogenj, se ne ve. Gospodar je ravno pred ednim dnevom odišo v Borinje na delo i te glas ga je zagvüšno jako razžalostio. K sreči je bilo zavarvano. Pri toj priliki smo znova vidili, kak naše „napredno“ gasilno društvo napreduje. Telko samo pitamo na tom mestu, da kakšo lübeno majo neštèrni do svojega nesrečnoga bližnjega? Tüdi na Telovo smo zaman gledali našo četo pri Gradi med procesijov. Iz vsej drügh vesnic so bili gasilci navzoči, samo ravno naše ne. Ka je tomi vzrok, znamo mi dobro i nešče mo tak hitro na javnost dati, ar mislimo, da se šarže odstranijo i da zavläda znova tista lübezen mir med nami, kak je bila negda. Za zdaj naj bo to zadosta. — Mi občani prosimo veleposestvo Hartnera, da naj nekoliko da popraviti poti, po šterih tüdi mi siromacije vozimo i to s kravami. Veleposestvo je dosta lesa zvozilo na vogrsko i je tak pot postala slaba. Mi bi najmre prosili, da bi pot veleposestvo zavozilo s šodrom i bi se tak popravile naše poti. — Zavolo fare v Kuzmi, od štere so pisale Novine, povemo istini na lübo, da bi to malo teško bilo, ar Kuzma nema tak prostorno kapelico, da bi odgovarjala cerkvi, v šteroj pa majo prostor samo verniki iz Kuzme. Cerkev i farov pa v zdajšnjö krizi je nemogoče zidati. — J. —

Bogojina. Volitve so tü. Dnes naj ide vse, staro i mlado volit naše lüdi. Vsakši naj se zaveda, da s tem, koga voli, tüdi da vso oblast občinskega gospodarstva v njegove roke.

Tü ne bi smelo biti mišljenje, te je iz te ali iz ove vesi, zato ga ne bom volo. Volilci! Volite lüdi, ki njim v punoj meri zavüpate, samo v tom slüčaji lahko pričaküjete, da se v občini kaj koristnoga napravi i se ne bo naprej spalo.

Z veseljom čakajo naši v Franciji našega dühovnika. Tak se glasi njihova vroča prošnja iz departementa Marne i od drügod se zdigava ista njihova žela.

Na podporo Novin je darüvao Vogrin Štefan, čevlar, Bogojina, 5 Din. Bog povrni!

Vüzemska slovesnost naših v Franciji. G. Kolednik Ferdinand so obdržali marca 10. i 11. slovesno pobožnost za naše izseljence, ki so oslüžbeni v departementi Seine Inferieure. Zbrali so se v mestu Clerville v škofiji Ronien.

V. Dolenci. Denešnje nedelo, 6. junija blagoslovijo naš g. plebanoš, Horvat Franc, motorno brizgalno. — Sreca nas vernikov so pridobili i njim pomagamo pa bomo, da zapüščeno faro vred vzememo v düševnom pogledi i z potrebnimi popravki v cerkvi i na farofi.

Sveteo Marije Pomočnice v Martinišči v Soboti so preminočo nedelo obhajali salezijanci na najlepši način. Že v soboto večer se je narod zberao od blüzi i od daleč, da počasti svojo nebesko Mater Marijo. Salezijanci skupno z gojencami i drügimi verniki so lepo okrasili zavod i napravili na dvorišči oltar, kde so postavili Marijino podobo, štero so tüdi lepo okrasili i okoli štere se je zberao narod s svojimi gorečimi prošnjami. Jako genljivo je bilo videti, gda je pri večernöj pobožnosti ves narod popevao litanije z odpevki i lepe Marijine pesmi. Na drügo jutro nas je že rano prebüdila strelba možarov i godba. Prihajali so mladi i stari. Ob 10 vöri je bila predga i nato slovesna sveta meša. Popoldnevi ob pol 3 je bila predga nato pa se je vršila

Kobilje.

Med tjeđnom pošteno delamo, v nedelo se pa odpočinemo, ar nam ne trbe daleč iti k sv. meši. Vsako nedelo najmre mamö doma v našoj cerkvi božo slüžbo. Lepo se glasijo slovenske cerkvene pesmi, gda cela naša cerkev povzdigne svoj glas Bogi na čast. Pod vodstvom našega g. upravitela smo se navčili že dosta pesmi. Po svetkaj zvün nedele pa se potrüdimo v farno cerkev v Dobrovnik. Tüdi na letošnje Telovo smo se napotili v procesiji k fari, da kem dostojnejše posvetimo te den. Pojoč med potjov je šla procesija; blüzi 200 nas je bilo. Pri Dobrovniku so nam naproti prišli domači g. kaplan i nas slovesno sprevodili v cerkev. Tüdi zvonili so našoj procesiji, kak je že to romarska navada. Pri telovskoj procesiji smo mi Kobiljančarje slovenski spevali. Neštèrni Vogri so nas hvalili, da lepo spevamo, drügi so se pa zavolo toga nekaj malo razburjali i so bili proti nam. To se nam malo čüдно vidi, da mi ne bi smeli v slovenskoj državi Boga hvaliti v maternom jeziki. Ali je ne zadosta, da smo te pravice ne meli pod Vogrskov, ali tüdi pod Jugoslavijov nemo meli? Če bi se što meo zrok razburjati, te bi se mi morali, ar so nam v našoj cerkvi na Kobilji g. kantor dosegamao vogrski spevali, pa tüdi pri sprevodi nam šče zdaj vogrski spevlejo — i to nam Slovencom v Jugoslaviji. Mi drügoga nešče mo bantüvati, a naše pravice nam naj nihče ne jemle. Tak smo si gučali, da kda bo pa kakša skupna farna procesija, te bomo mi Kobiljančarje vküper šli i bomo spevali pa molili, kak najlepše znamo. Nišče pa nam nema pravice braniti slovenski spevati. Kobiljančarje.

Vabilo na občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Sv. Jurju v Prekmurju r. z. z n. z. ki se vrši 13. junija pri Sv. Jurju v zadrüžnem lokalu po velikoj božjoj slüžbi z sledečim dnevnim redom: 1. čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, 2. poročilo načelstva i nadzorstva, 3. odobritev rač. zaključka za l. 1936., 4. slučajnosti. Če občni zbor ne bi bil sklepčen ob določenem časi se vrši pol vüre poznej, na istom mestu z istim dnevnim redom, novi občni zbor, ki sklepa valano, ne gledöč na število navzočih kotrig. Načelstvo.

procesija, štero so vodili č. g. dekan Krantz iz Tišine. Pri procesiji kak i pri predpoldnešnjih obredaj je bilo vnogo naroda, pri šterih je vladao lepi red. Med procesijov sta igräle dve godbi i so se popevale lepe Marijine pesmi, štere naš narod tak navdüšeno popevle, da se ešče nebesa gibljejo. Pa denok je neštèrni zametavlejo i takše popevlejo, štere sami ne razmijo. Zato pa, nazaj z našimi lepimi Marijinimi i drügimi pesmami, da de cela cerkev popevala.

Najdeno mrtvo telo žandara iz Turnišča. Preminoči tjeđden je Müra pri Podturni v Medjimurji vrgla iz sebe žandara iz Turnišča, ki je pred nekaj tjeđni v samovmornom namenü skočo v Müro. Telo je že vse bilo zagniljeno i vse skučeno.

Kratki glasi.

Sveti oča osemdesetletnik. V ponedlek 31. maja so sv. oča slavili svojo 80. letnico. Isti den so opravili sv. mešo v svojoj zasebnöj kapelici, nato so pa sprejemali več delegacij, ki so njim prišli čestitat. Lüdstvo se je zbralo okoli njihove palače i navdüšeno pozdravlälo sv. očo. Z vseh strani sveta je prišlo vnogo brzöjavnih čestitk.

Vtopila se je 10 letna deklinica. Predpreminočim pondelkom je postala žrtäv Müre 10 letna deklinica Marija Gorničec iz Herjakovčine poleg Štrigove. Deklinica je šla k svojemü brati po nekšem posli, ki ma mlin na Müri pri Lapšini. Gda je prišla na brv, ki vodi k mlinu, je naednok spadnola i se prevrgla v Müro, gde so jo valovje taki zakrili i odnesli. Najhitreje se njej je zavrtelo na prvi.

11 mrtvih pri letalskoj prireditvi. Preminočo soboto so se vršile po celoj Angleškoj letalske prireditve. Pri toj priliki se je smrtno ponesrečilo 11 lüdi i vnogo je bilo ranjenih.

KROJAŠKOGA POMOČNIKA sprejme taki SLAVIC MATIJA krojač Lipovci p. Beltinci.

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TÚJINI.

Pisma naših iz tujine.

Lopert Marija, Francija iz Tešanovec: Vi ste se tam doma veselili lepomi maji i čistili nebesko Kralico. Mi tu pa z žalostjo smo gledali, kak je vse zagiftano od hudočije. Edino veselje so nam Novine z Marijinim Listom. Dragi izseljenci i izseljenke, pazimo, da nas tujina ne pokvari, da svojega pečata ne vtisne na nas, da pridemo lakši domo, kak smo odšli od doma — nepokvarjeni. Pridno čitimo zato naše liste i se ravnajmo po njihovih navukaj.

Bežan Rudolf, Francija od Grada: Z veseljem se vam oglašim, g. urednik iz te tujine. Vaši listi me preveč veselijo i je tudi redno dobivam. Za trud se vam najlepše zahvaljujem, posebno za vrevljanje teh naših krščanskih listov, ki so nam izseljencom v tujini v največjo tolažbo. Zdaj jih pa najlepše pozdravljam, g. urednik, kak tudi vso gračko faro, vse duhovnike, stariše, brata, sestro i vso rodbino.

Mesarič Ivan, Francija iz Bratonec: Zdaj se vam, g. urednik, prvič oglašam iz te mrzle tujine i vam želim lübo zdravje od Gospodnoga Boga i da bi šče duga leta vrevljali naše liste, šteri so nam v največjo radost i veselje. Naznanjam vam, da sem v dobrom mestu. Vsako nedelo i svetek lahko idem k božoj službi. Eti so najmmre tudi katoličanci i to samo po imeni. Navekše so komunističnoga düha, šteri pa ne pozna Boga. Zato se mi mladina čuvajmo teh i se ogiblamo je. V tom partementi nas je okoli 30 i bi jako želeli, da bi dobili v naš kraj nam oblüblenoga slovenskoga duhovnika, šteroga tak žmetno čakamo. Naši listi so mi na veliko veselje, arprinašajo nam izseljencom radost iz domačega kraja. Pozdravljam beltskoga plebanoša i celo faro, svojega lüboga oču i mater, sestre, brata z ženov i decov. Ostanite vsi z Bogom.

Sukič Jožef, Francija od Grada: Prečastiti g. urednik! Prav srčno vas pozdravljam iz ete tužne Francije, vu šteroj smo tak preveč raztepeni. Naročnino 50 frankov vam zdaj pošilam. Prosim vas odpüščenje, če sem jo prve ne poslal. Naznanjam vam g. urednik, da nas je eti okoli 100 Slovincov, šteri bi želeli, ka bi ednok prišo k nam slovenski duhovnik i to v mesto Bourges Partement, da bi tudi mi bili vdeležni slovenske bože službe i sv. spovedi. Prosimo g. urednik, da nam to želo objavite i po mogočnosti, štero nedelo ali svetek bi se vršila ta pobožnost. Najlepše se vam zahvaljujem na vašem rednom pošilanjih naših listov i naj vas lübi Bog varje ešče duga leta, da bode te nas izseljence vodili na pravo poti z vašimi krščanskimi listi. Pozdravljam, kak tudi moj prijatelj Štessl Jožef, šteriva sva oba od Grada, vso svojo milo familio, celo rodbino i znanca. Naj je lübi Bog varje od vsake nesreče.

Marija Rebrica, Lamermont, Francija: Svetlo sunce sija v raj i v veseli domači kraj, kde Vi prebivate zdaj, prečastiti gospod! Oh sunčece

svetlo, povej i pozdravi v imeni Marije Kralice majniške Vas prečastitoga, ki teliko skrbite za nas, ki smo v tujini. Zato se vam morem najlepše zahvaliti na Vaših dragih listaj. v šterih najdem največ veselja. Posebno Marijin list žmetno čakam. Novine dobivam redno vsako soboto i je tudi v nedelo lahko prečtem. Bog plačaj Vam za trud! Lübi Bog naj Vas ohrani šče vnoga, vnoga leta pri najbolšem zdravju i zadovolstvi. Po smrti pa naj Vas počaka Angel varivač i Vas naj pela gori v nebo, kde se bode te veselili od konca do konca sveta. Pozdravljam dühovščino črensovske fare, sestro v Ameriki i brata v vojski i vso rodbino z decov. Pri dobroj krščanskoj hiši sem, lahko idem k službi božoj vsako nedelo i prvi petek v meseci. Presvetomi Srci Jezušovomi i nebeskoj Materi Mariji se moram zahvaliti za vse to. Poslala sem naročnino Novin i Vas prosim, če bi tak dobri bili, da bi mi poslali knigo „Življenje svetega Frančiška“. Ceno vam poravnam, kda mi jo naznanite. Bodi zdrava domovina, mili moj slovenski kraj; tako mila, tako draga si mi bila in bodeš vekomaj. Bog vas vse živi!

Zakojč Mihal, Zakojč Franc i žena Katarina, Montreuil, Francija: Z Jezušovim imenom vas pozdravimo i želemo vam obilo zdravja i božega blagoslova pri vašem delu i vašem tiski, da bi nam ešče duga leta vrevljali naše liste. Bog vam naj bode plačnik za vaše trüde, štere mate z nami izseljenci, ki smo raztepeni po širnem svetu, da si služimo krüh. Poslao sam naročnino za leto 1937 i zraven malo podpore za dom sv. Frančiška i vaše liste. Darüvao je tudi moj brat Franc z ženov, šteri smo vsi pri ednom gospodari. Tudi sam brat je veliki lübiteo Marijinoga lista, šteroga si je močno v srce pritiso, gda šo šče nam oča bili širiteo Marijinih listov. On mi je tudi dao 20 frankov na pomoč pri naročnini. Tudi se vam iz srca lepo zahvalimo na vašem rednom pošilanjih vaših listov i prosimo šče za naprej za tak redno pošiljanje. Naznanjam vam, da ne smo ravno v slabom kraju. Tu daleč naokoli so sami katoličanci, šteri majo tudi veliko društvo Veroborcov. Predsednik njim je nadvse poštüvani veleposestnik i predsednik občine, ki je jako veren katoličanec. To društvo ma svojo zastavo, pod šterov se na vsake vekte svetke zbira narod i prisostvuje pobožnim obredam. Pripravljeni so prelepati krv za Kristušovo vero i braniti sv. Matercerkev. Pozdravimo vse poznanca Slov. krajine i želemo vsem boži blagoslov.

Vsem se iz globočine srca zahvaljujemo g. vrednik za pozdrave i vsem želejo lübo zdravje i mir Jezušov v tujini. G. urednik so zdaj nekoliko zbežžali i ne bodo mogli par tjezdov vrevljati listov. Mesto njih bodo vrevljali liste njihovi sotrudniki, tak da bode te redno dobivali liste do rok. Molite za g. vrednika, da nam kem prve ozdravijo.

Službena naznanila.

Na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru

prične novo šolsko leto dne 15. sept. t. l. Sola je dvoletna ter ima internat za 60 gojencev in 112 ha veliko posestvo z vsemi kmetijskimi panogami in potrebnimi gospodarskimi objekti.

Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Kmečki sinovi, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma, imajo pri sprejemu prednost. Mesečna vzdrževalnina se določi po premoženjskih razmerah prosilcev ter znaša od 25— do največ 300 Din.

Prošnje za sprejem (banovinski kolek 10 Din.) je poslati ravnateljstvu najkasneje do 15. julija t. l. ter priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3.

odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo, 4. spričevalo o nravnosti pri onih prosilcih, ki ne vztopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, 5. obvezno izjavo staršev, odnosno varuha, da bodo krili stroške šolanja, 6. obvezno izjavo staršev, ali varuha, ki računajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domačem posestvu, v nasprotnem slučaju pa povrnejo zavodu sprejete zneske podpore iz javnih sredstev. Izjavi pod 5 in 6 je kolkovati z banovinskim kolkom za 4— Din. Pridni sinovi manj premožnih posestnikov, ki reflektirajo na znižanje mesečne vzdrževalnine in žele banovinsko štipendijo ali štipendijo sreskega kmetijskega odbora, morajo priložiti tudi premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospo-

Poročilo

o zborovanju sadjarskih podružnic soboškega in lendavskega sreza dne 18. aprila 1937 v Murski Soboti.

G. Čeh kot trgovec poroča, kako težko je bilo lani v Berlinu osebno zopet vrediti trg za naša jabolka, ker je prišlo iz naših južnih krajev rano sadje kot prezgodaj trgano in so hoteli uvoz ustaviti. Letos naj društvo na to posebno pazi, dalje pa naj tudi skrbi, da ne bo izvoz sadja v Nemčijo omejen radi velike aktivnosti našega izvoza, kaj se čuje iz okolice Prizada. Tudi naj se skuša doseči, da bo izvoz sadja izven kontigenta in izplačila ne preko Nar. banke, kjer je kurz marke tako nizek.

G. Dular je podal smernice zboljšanja pridelka in sadnega izbora. Priporinja naj se delovni program naredi posebej za sadjarsko naprednejši zahodnji del Goriškega ter posebej za vshodnji in za ravnino. V drugem bi bilo posebno na mestu posaditi nekaj vzornih sadovnjakov za vzgled in demonstracije. Pred dvojno določene sorte so bile: kanadka, zlata parmena, mašanckar, batulenka, ananas, grafenštajnc. Po tečajih, predavanjih in razgovorih so se iz sadnega izbora veljavnega za vinorodne okoliše, kamor spada tudi Prekmurje, določile sedaj provizorno kot glavne sorte: zgodnje: Šarlamovski, astrahan, pis. kardinal, pozne glavne: kanadka, jonatan, lond. peping. in krivopecelj; kot stranske: boskopski kosmač, zlata parmena, batul, rdeča zvezdnata raneta, event. dominikanka (-perlreneta) in goričanka (-letni mašanckar-zlatorumena reneta). Za ravnino: jonatan batul in krivopecelj, ontarijo, boskop in druge le za preizkušnje.

Glede domače uporabe sadja se je sklenilo, naj šole, podružnice in skupni odbor pri vseh predavanjih in po časopisih delajo propagando za večjo domačo uporabo sadja v suhem in suhem stanju, ker se sedaj shranjuje za zimo le malo sadja, še manj suši ter večina predela v jabolčnik in žganje. Tako skoro ni dobiti po zimi jabolk v nakup. Na razpis za zgraditev sadnih sušilnic s podporo ministrstva in banovine se žal pozitivno ni odzvala niti ena občina ali organizacija. Tako bo mogoče šele potom podružnic polagoma vzbuditi zanimanje za uporabo suhega sadja, kar bi bilo zlasti za revnejše predele Goriškega velikega pomena.

Nove podružnice bo mogoče v prvi vrsti organizirati le v krajih, kjer že nekaj let obstojajo kmetstvo nadaljevalne šole, ker mladina že več čita ter je zato tudi dovednejša za organizacijsko delo. Zato se tudi posebno pospešuje kmet. nadaljevalno šolstvo ter je tudi pri vsem delu skoro jedina opora učiteljstvo, le žal, da se to preveč menjava. Poleg obeh starejših in treh letos ustanovljenih bo predvideno mogoče letos pripraviti teren za ustanovitev treh do štirih nadaljnjih podružnic.

Na zborovanju stavljeni predlogi se tičejo v glavnem dela v obeh srezih ter novosestavljenega odbora, radi šele začetnega dela. Vsi zbrani pa prosijo Sadjarsko in vrtnarsko društvo, da posveti ysaj v nadalje več pažnje tukajšnjim sadjarskim krajem in razmeram, ki so tako ugodne za sadjarstvo, da bi čimprej dosegli ostale napredne kraje Slovenije.

darskega stanja staršev, odnosno varuha. Taki prosilci naj zaprosijo istočasno za primerno štipendijo pri svojem sreskem kmetijskem odboru.

Podrobnejša pojasnila daje na željo ravnateljstvo.

Pošta.

Gutman Jožef. Vasre Romanuee. Din 100 za lansko dobili k 1. maji, na letos ešče nikaj. Kak smo penze dobili, včas poslali naše liste. Prle se nič ne glasno. — Štemer Adela. Les Islettes. Din, 106 sprejeli. Na koj je višek? — Trajbar Jožef. Chicago. Naročnino sprejeli. — Hozjan Gizella. 2344. Clifton. Chicago. Objavimo. Piši domačim da naročnino poravnajo. — Perša Agneza i Jožef. Koudray. Sme se agrarna zemlja na ednok plačati, prosita potom občine od banovine račun, koliko zneske cena. Od davčne uprave v Lendavi dobila ček potem i leko vse naednok poravnata. — Lutar Ana, Francija. Sprejeli 95 Din. naročnina. — Fr. Hrib, Sobotna. Obrnite se na domačega g. banskoga svetnika.

Dražbeni oklic.

Dne 21. junija 1937 ob 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Beltinci vl. št. 689 B 1 a, 4 a, b parc. št. 3/2 stavbišče, parc. št. 4/2 stavbišče, parc. št. 5/2 stavbišče in vrt stanovanjska hiša št. 11 s 3 stanovanji trgovskim lokalom, gospodarskim poslopjem skladišči brez pritlikin, cenilna vrednost. 380000 Din, vrednost pritlikline: najmanjši ponudek: 253 333/33 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 21. V. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 21. junija 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Izakovič, vl. št. 12 B 13 20 26 31 36 40, 91/784 parc. št. 12 hiša, dvor, vrt, sadovnjak in celo gospod. poslopje v izmeri 403 kvd. sež. 89 B 34 43 49 59 54 69 3/32 parc. št. 181 njiva 484 kv. sež. 197 B 10 1/16 parc. št. 94 pašnik 200 kv. sež. 198 B 7 1/10 pašnik parc. št. 151 poplavljen, cenilna vrednost: 13.056 Din, neuporabljeno in neocenjeno, vrednost pritlikline: 170 Din, najmanjši ponudek: 8.529/50 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 24. V. 1937.

Dražbeni oklic.

Dne 28. junija 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knjiga Bistrica, vl. št. 172 B 1 in 16a parc. št. 9 hiša, dvorišče in vrt, parc. št. 65/36 vrt, obe parceli sta združeni in sta v naravi stavbišče s hišo št. 85 in gospodarskim poslopjem (v poslopih do 1/2ice) dvorišče i sadovnjak kar je vse ograjeno s plotom, parc. št. 50/59 pašnik v naravi gramoz deloma zraščem s travo in dračjem tik ob Muri, parc. št. 65/30 pašnik sedaj v naravi zraščem z mladim drevjem (jelše in akacija), cenilna vrednost: 5.873 Din, vrednost pritlikline: 850 Din, najmanjši ponudek: 4484 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 17. V. 1937.

Upravištvu Novin v D. Lendavi.

V izvršilni stvari zahtevajoče stranke: Horvat Ignaca pos. v Črensovcih št. 20, ki jo zastopa dr. Janko Pikuš odv. v Dol. Lendavi zoper zavezano stranko Gabor Urša roj. Horvat pos. v Peteševcih št. 152 radi 2500 Din s prip.

Sklep.

S tuk. sklepom z dne 28. 10. 1936 opr. št. I 1128/36 zahtevajoči stranki Horvat Ignacu zastopan po dr. Pikuš Janko odv. v Dolnji Lendavi, proti zavezani stranki Gabor Urši roj. Horvat i izterjanje izvršilne terjatve Din 1.641/50 s prip. dovoljena izvršba s prisilno osnovo zastavne pravice potom knjižbene zastavne pravice in s prisilno dražbo zavezani stranki lastnih nepremičnin vl. št. 252 pod B 12c in vl. št. 246 pod B 10c in vl. št. 323 pod B 16c vsi k. o. Črensovcu se na predlog zahtevajoče stranke popolnoma ustavlja.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 11. V. 1937.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214—216
Nemška marka	16/86—17/50
Austrijski šiling	8/40
Vogrski pengó	8—8/76
Grška lira	31/50
Amerikanski dolar	43/80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7/37
Italijanska lira	2/12
Francoski frank	2/14
Česka korona	1/54

Živilna. Kg na živo vago v dinaraj: Jünci debeli 4/50—4/75, poldebili 3/75—4/25, bikli za klanje 3/20—3/50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2/90—3/65, krave za kolbase 2—3/50, telice 3/70—5/50, teoci 6—7/50, praščiči 5/50—7/25, plemenski prasci 5—6 tjezdov stari 90—110, 7—9 tjezdov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din. Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 130—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu. Vrš vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekoyne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekoyne nakaznice. 24-28